

det, har Assendrup ikke anden Station og kan ikke faa nogen anden. Man kan sige, at de kunne blive ved at køre til Randers. Nu kunne de se denne Jernbane køre forbi, men de kunne ikke bruge den til Godstrafik, kun til Persontrafik, men det er dog ikke derfor, vi bygge Jernbanestationer. Vi maa dog en Gang kunne komme dertil, at de Folk ikke skulle behøve at køre til Randers. Ja, for Personer kan det nok gaa, idet de kunne staa af i „Strømmen“, men naar de skulle levere Gods eller hente det helt ude paa Hovedbanegaarden, saa skulle de køre gennem hele Randers By, og hvor ubehageligt det paa mange Maader er at skulle færdes gennem Randers By helt ud paa den anden Side, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det er klart for alle.

Følgelig er det, hvordan man end vender og drejer det, et retfærdigt og rimeligt Krav, at denne Station bliver oprettet. Jeg tvivler heller ikke paa, at det vil kunne gaa sin Gang, og at vi til 3die Behandling ville faa den. Dette Krav kan umuligt slaas ned ved de fremkomne Oplysninger, der ere saa aldeles usande, som de ere. Saa vil jeg gerne endnu omtale, at naar man kommer der med Toget, ser der noget uskønt ud der nedenfor Bakken, men det er i Virkeligheden en historisk Plads, og naar man anbringer en Station der, tror jeg ikke, man skal kalde den Volk Mølle, men Essenbæk Kloster, thi denne Mølle er en Levning af Essenbæk Kloster. Der laa et af de ældste og i sin Tid mest berømte Klostre i Danmark. Det er stiftet af Knud Lavards Svigersøn Stig Hvide, der døde 1151, og efter Historien har det været et Kloster, der skal have haft uhyre store Besiddelser i Randers og Viborg Amter, og altsaa har det haft et Navn i Historien. Det er blevet stykket ud, formentlig i 3—4 store Lade-gaarde, hvoraf nogle endnu have 12—13 Tdr. Hartkorn tilbage, medens andre have mindre. Men Stationen burde altsaa ikke hedde Volk Mølle, men Essenbæk Kloster, og der vil ganske sikkert 1 Mil Nord for Randers være Betingelse for, at der kan blive Plads ikke blot for Villaer, men ogsaa for mange andre Slags Boliger for Folk, der ville bo derude, baade for Folk, som blot ville bo derude, og ogsaa for Folk, som baade ville bo der og drive Virksomhed der.

Det vil derfor blive en Station, som vil komme til at betale sig, om ikke lige straks, saa dog ad Aare. Men jeg tror

for øvrigt, den vil betale sig lige straks. Det er jo ikke store Udgifter, der kræves. Der er allerede nu Billetsalg. Der skal altsaa være en Stationsmester og en Portør, og den Smule Merudgift til Lønning, som det vil medføre, vil sikkert blive indtjent i forøget Fragt, og derfor kan man ikke staa og sige, at det vil blive en stor Udgift. Jeg vil rigtignok tilstaa, at 34,000 Kr. er for mig et ganske mærkeligt Beløb. Jeg turde tage det i Entreprise for 20,000 Kr., eller i alt Fald for 25,000 Kr.; jeg ved ikke, hvordan man vil gøre denne Udvidelse op til 34,000 Kr. Men selv om vi tage Renten af disse Penge og lægge Lønningerne til, vil Stationen ganske sikkert betale sig lige straks og ad Aare give betydeligt Overskud. Hvordan man end lægger Jernbaneforholdene, kan det for Assendrup Sogn ikke ordnes paa anden Maade. Alle de foreslaaede Baner, selv den projekterede elektriske, kommer ikke saa nær, at Assendrup kan faa sin Station indenfor sit eget Sogn, og følgelig er der god Grund til, at denne Bane kan betale sig.

Jeg glemte før, da jeg talte om det gale, der var i Kommissionens Indberetning, at omtale, at man mente, der ingen Gaarde var, som kunde levere en Vognladning Korn. Jo, det er der Masser, der kunne. Som jeg nævnte før, er der flere Gaarde paa over 12 Tdr. Hartkorn, en Mængde paa 8—10 Tdr. og en Mængde paa 4—6. De ville alle sammen kunne det. Hvor kan man saa sige det? Det vil være en stor Fordel for dem, og de ville oven i Købet kunne købe en Vognladning Kager selv. Man har sagt, at de kunne ikke sælge Hø og Halm, det kunde ikke betale sig. Hvordan kan man dog sige noget saa meningsløst? Kunne de faa ordentlige Priser for deres Hø og Halm, saa sælge de og købe Majs og andet Kraftfoder i Stedet.

Jeg har bedt om, at naar der stod Paastand mod Paastand, skulde der Bevis til. Jeg kan bevise Punkt for Punkt, at hvad der fra anden Side er sagt, er uholdbart, og alle de dygtige og anerkendte Mænd, jeg før nævnte, og som kende Egnen, og deres Stilling borger for, at man kan bygge paa det, de sige. Her staar en Paastand, som er uden Bevis, og saa en Paastand, der er bilagt med gode Beviser, og som den højtærede Minister og Rigsdagen følgelig ville tage Hensyn til. Derfor haaber jeg, vi faa denne Sag i Orden, og jeg tror, alle Parter ville være tjente med det, baade Statsbanerne, og først og fremmest Beboerne. De have, som sagt, berettiget